

Samenvatting Kritiek Evoskepsis Association op de Evolutietheorie

Door: dr. Wim de Jong, februari 2009

1. Zinnvolle discussie over de evolutietheorie is slechts mogelijk wanneer onderscheid gemaakt wordt tussen *micro-evolutie* waarbij de omvang van het DNA van een organisme niet groeit, en *macro-evolutie* waarbij de omvang van DNA van een organisme wél groeit.
2. Micro-evolutie komt tot stand door recombinatie van gen-varianten ('allelen') uit de genenpool van een populatie en selectie van gunstige combinaties. Dit mechanisme is fundamenteel voor het fokken van dieren en het veredelen van planten, en zorgt er voor dat de levende natuur zich door natuurlijke selectie voortdurend kan aanpassen aan wijzigende omstandigheden. Een voorbeeld van micro-evolutie is de verandering van de snavels van de vinken van Darwin.
3. Macro-evolutie zou tot stand komen door code-uitbreidende, overerfbare mutaties van het DNA die een selectief voordeel opleveren. Mutaties worden echter bestreden door diverse mutatie-reparatiesystemen in de celkern. Een voorbeeld daarvan is de bestrijding van code-uitbreidende mutaties bij de productie van geslachtscellen. Daarbij worden de genen die van de vader van een organisme afkomstig zijn gemengd met de genen die van de moeder afkomstig zijn. Wanneer de stukken DNA die worden uitgewisseld niet exact dezelfde lengte hebben loopt het proces spaak en verdwijnt de code-uitbreidende mutatie. Bovendien vereist macro-evolutie een disfunctionerend mutatie-reparatiesysteem, wat een ernstig selectief nadeel is voor een organisme omdat het tot kanker en erfelijke ziekten leidt. Volgens Darwin verliest zo'n organisme de strijd om het bestaan waardoor syndroom van Down-achtige code uitbreidende mutaties alsnog worden gewist. Een structureel mechanisme van (1) code-uitbreidende (2) direct-voordelige (3) niet-repareerbare (4) overerfbare DNA-mutaties, die mogelijk gemaakt worden door (5) een disfunctionerend mutatie-reparatiesysteem, kan daarom alleen als mythisch verhaal bestaan, maar niet in werkelijkheid. En bovendien, wat te denken van de logische onmogelijkheid dat mutatie-reparatiesystemen ontstaan door de processen die ze bestrijden?
4. Doordat micro-evolutie veroorzaakt wordt door een totaal ander proces dan macro-evolutie kan 'heel veel' micro-evolutie, waarbij de omvang van het DNA in een organisme niet toeneemt, geen macro-evolutie tot stand brengen. Micro-evolutie kan leiden tot zeer grote verschillen in uiterlijk van organismen (bijvoorbeeld tot zeer grote agressieve vechthonden, of tot lieve handpalm hondjes) en tot soortvorming, zonder dat het DNA van de organismen in omvang groeit. Daarom kunnen de talloze voorbeelden van micro-evolutie niet gebruikt worden als bewijs dat macro-evolutie bestaat.
5. Alleen in mythische verhalen hebben moleculen een intrinsiek verlangen om samen te gaan klonteren tot steeds complexere substanties, tot oersoep, RNA, DNA, een oergen, cellen, en steeds complexere organismen. In de echte wereld is de natuurlijke gang der dingen precies tegenovergesteld. Toevalsprocessen hebben geen doel, maar wél een richting ('arrow of time'): zij egaliseren vroeg of laat elk verschil, bijvoorbeeld van energie, temperatuur, potentiaal, energiedichtheid, informatie of complexiteit. Geen enkele serieuze wetenschapper zal deze basiseigenschap van onze werkelijkheid ontkennen. De macro-evolutietheorie is lijnrecht in tegenspraak met deze basiseigenschap van de werkelijkheid, en daarom met de natuurwetenschappen. Bovendien is de macro-evolutietheorie in strijd met Darwins principe van 'survival of the fittest'. Om deze redenen is de macro-evolutietheorie een niet-valide wetenschappelijke theorie.
6. Een belangrijke spelregel in de wetenschap, die veelvuldig door reviewers wordt gehanteerd, is dat niet-valide theorieën de prullenbak in gaan, ook als er nog geen alternatieve wetenschappelijke theorie voorhanden is. Er blijft dan een gat over in de wetenschappelijke kennis, omdat de theorie "een god, of een intelligente ontwerper, of een roze olifant schiep het DNA" niet wetenschappelijk is aangezien ze niet toetsbaar en dus niet weerlegbaar is. De theorie "een god, of een intelligente ontwerper, of een roze olifant schiep het DNA" is een geloof en behoort tot het domein van de religie
7. De macro-evolutietheorie is niet-valide en moet volgens de spelregels van de wetenschap verworpen worden. Er bestaat echter een uitstekend wetenschappelijk alternatief: "We weten het (nog) niet". Een dergelijke positie is volstrekt normaal en legitiem in elke tak van wetenschap, en zou het ook moeten zijn bij wetenschappelijke discussies over hoe alle in de levende natuur aanwezige genen en al het overige DNA ontstaan zijn.